

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σημερινοί νέοι:

- δυσκολία να βρουν δουλειά παρά τα μορφωτικά τους εφόδια,
- η διάβρωση της ελληνικής κοινωνίας τούς οδηγεί σε φυγή στο εξωτερικό,
- βιώνουν μια αντιφατική πραγματικότητα, καθώς παρά την τεχνολογική έκρηξη είναι εξαρτημένοι από την οικογένεια και τις παθογένειες του παρελθόντος χωρίς να μπορούν να διεκδικήσουν την αυτονομία τους.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Βασικός ισχυρισμός της αρθρογράφου: Νέος και απουσία μέλλοντος είναι δύο έννοιες ασυμβίβαστες, μια αντινομία, στους πολιτισμούς της εξέλιξης.

Ο τρόπος που συμβάλλει στην ενίσχυση αυτού του ισχυρισμού είναι τα παραδείγματα που αποδεικνύουν την αντίφαση που υπάρχει, αφού παρά την τεχνολογική εξέλιξη δεν έχουν επαγγελματικές προοπτικές.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- **Επίθετα** που αποδίδουν τις συνέπειες της ανεργίας στην ψυχική διάθεση του νέου: αποθαρρημένοι (μετοχή σε θέση επιθέτου), κουρασμένοι (1^η παράγραφος)
- **Μεταφορική λειτουργία της γλώσσας:** *Οι ελληνικές πύλες, διαβρωμένες, χωρίς πια να μπορούν να φυλάξουν τον θησαυρό, ανοίγουν προς το εξωτερικό από μόνες τους.* (1^η παράγραφος), *Δεν μοιάζει να πρωτοστατεί η σκέψη ότι η ήπειρος της κοινής μας μοίρας, όπου μεγάλο μέρος των 20άρηδων υφίσταται διαδικασίες αποσύνθεσης, θα σωθεί μόνον αν τους συνυπολογίσουν* (5^η παράγραφος): Το μήνυμα αποτυπώνεται έμμεσα και με δυναμικό τρόπο: Οι νέοι έχουν πολλές δυνατότητες, οι οποίες μένουν αναξιοποίητες. Οι ίδιοι βρίσκονται στην ανυποληψία (αποσύνθεση) λόγω της ανεργίας που τους περιορίζει κοινωνικά. Η συντάκτρια

του κειμένου προβληματίζει και ευαισθητοποιεί αναφορικά με το θέμα της ανεργίας των νέων.

- **Β'ενικό ρηματικό πρόσωπο:** *Τι κάνεις με αυτούς τους γεμάτους ζωή νέους, που εξαντλούν την ενεργητικότητά τους σε πάρεργα και καταλήγουν κοινωνικά και πολιτικά κυνικοί, καθώς βλέπουν παντού υστεροβουλία, καθυστερήσεις, εμπόδια, απαξίωση και αδιαφορία;* (3^η παράγραφος) Με το ρηματικό πρόσωπο το ύφος λόγου γίνεται οικείο και δημιουργείται η αίσθηση ότι η συντάκτρια του κειμένου απευθύνεται στον κάθε αναγνώστη ξεχωριστά ανοίγοντας έναν διάλογο μαζί του και στοχεύοντας στον προβληματισμό και στην ευαισθητοποίησή του (προς την ίδια κατεύθυνση κινείται η χρήση του ερωτηματικού στο ίδιο χωρίο ή το ασύνδετο σχήμα με το οποίο τονίζεται η ψυχολογία των νέων εξαιτίας της ενασχόλησής τους με πάρεργα λόγω της ανεργίας και της αδυναμίας ενασχόλησής τους με μια συναφή με την ειδίκευση και μόρφωσή τους εργασία).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οι αρχικές επιλογές του ήρωα υπηρετούν το στερεότυπο, καθώς αφορούν επαγγέλματα κύρους (γιατρός, πολιτικός μηχανικός, μηχανολόγος). Η τελευταία επιλογή του «να ασχοληθεί με τα οικονομικά» έχει ως κριτήριο την επαγγελματική αποκατάσταση και τις οικονομικές απολαβές («ήταν το μέλλον»). Ωστόσο, στο μυαλό του υπάρχει έντονα η ιδέα ότι, αν τα καταφέρει, το επάγγελμα θα του επιφέρει, πέραν όλων των άλλων, και προσωπικές επιτυχίες με το γυναικείο φύλο που βρίσκει έκφραση στη φωτογραφία ενός μοντέλου.

Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να συμφωνήσει με τα κριτήρια επιλογής του ήρωα, καθώς ικανοποιούν και δικές του/της φιλοδοξίες.

Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να διαφωνήσει και να θεωρεί απαραίτητα για την επιλογή επαγγέλματος τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντα, τη δημιουργικότητα, την εργασιακή ικανοποίηση κ.ά.